

[Justitsministeren]

under Europarådet fra den 9. til den 12. september 1986.

Spm. nr. S 1714

Til *arbejdsministeren* (4/9 86) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Har ministeren taget initiativ til, eller agter ministeren snarest at tage initiativ til, at kloakarbejderne sikres mulighed for at få oplysning om, hvilke stoffer og materialer der gemmer sig i det slam, de arbejder i, selv om de omhandlede prøver måtte været udtaget af hensyn til det ydre miljø?«

Begrundelse

Kloakbekendtgørelsens § 23, stk. 3, er formuleret på en sådan måde, at arbejdsgiverens informationspligt kun omfatter de prøver, der er udtaget af hensyn til de beskæftigedes sundhed og sikkerhed, medens prøver, der udtages af hensyn til det ydre miljø, ikke er omfattet af denne bestemmelse.

Arbejdstilsynet har i en skrivelse til jord- og betonarbejdernes fagforening den 11. april 1986 udtrykt, at man finder dette uheldigt, idet prøver, der er udtaget af hensyn til det ydre miljø, kan være af interesse for de kloakarbejdere, der arbejder i spildevand, slam o.lign. Direktoratet ville på den baggrund i forbindelse med en revision af kloakbekendtgørelsen overveje at ændre § 23, stk. 3, således at arbejdsgiveren ikke længere kan nægte kloakarbejderne oplysning om, hvilke stoffer og materialer der findes i deres arbejdsmiljø, selv om prøverne måtte være udtaget af hensyn til det ydre miljø.

VS er 100 pct. enig med arbejdstilsynet. Det er jo i det ydre miljø, at kloakarbejderne kommer i kontakt med det ofte giftige spildevand, og derfor skal de selvfølgelig vide, hvad det indeholder af dårligdomme. På baggrund af arbejdstilsynets holdning formoder vi, at det kun er et spørgsmål om tid, inden den ønskede ændring er en realitet.

Svar (16/9 86):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jord- og Betonarbejdernes Fagforbund har orienteret mig om de problemer, som efter fagforeningens opfattelse findes vedrørende kloakarbejdernes mulighed for at få oplys-

ninger om kemikalieudledningen i kloaksystemer.

I forlængelse heraf bad jeg direktoratet for arbejdstilsynet om en vurdering af de skitse-rede problemer, og direktoratet oplyste i den forbindelse bl.a., at arbejdsgiverens oplysningspligt kun gælder prøver udtaget af hensyn til de beskæftigedes sikkerhed og sundhed, jfr. kloakbekendtgørelsen § 23, stk. 3.

For så vidt angår prøver af andre grunde/med andre formål hører reguleringen derimod ikke (alene) ind under arbejdsministeriets ressort, men også under miljøministeriets ressort.

Derfor orienterede jeg miljøministeren om det rejste problem og foreslog samtidig, at arbejdsministeriet og miljøministeriet tog en drøftelse af problemerne. Denne drøftelse vil finde sted i den nærmeste fremtid, og jeg finder det derfor rigtigst ikke på nuværende tidspunkt nærmere at kommentere, om der er grundlag for at foretage en ændring af de gældende regler.

Spm. nr. S 1715

(Taget tilbage og dermed bortfaldet. Se sp. 13359).

Spm. nr. S 1716

Til *justitsministeren* (4/9 86) af:

Thoft (SF):

»Kan ministeren oplyse, om det forekommer, at en sikkerhedsgodkendelse, der er begæret af et ministerium eller en styrelse, indebærer krænkelse af meddelelshemmeligheden, der er omfattet af grundlovens § 72, og kan ministeren oplyse, om det er normalt, at der gives de undersøgte den i retsplejelovens § 787 anførte meddelelse om, at afluring har fundet sted?«

Begrundelse

Jeg har med vilje ikke spurgt, om krænkelse af meddelelshemmeligheden er sket efter indhentet retskendelse, eftersom dette er en forudsætning i retsplejelovens § 787. Derimod ønsker jeg oplyst, om sådanne sikkerhedsundersøgelser af og til eller måske hyppigt indebærer telefonaflytning m.v., og om den aflyttede får besked herom.